

Sygn. akt V Cz 520/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Adam Simoni /spr./

Sędziowie: SSO Barbara Chłędowska

SSO Iwona Szczypiór

Protokolant: asyst. sędz. Karolina Dusza-Rzepka

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycielki J. J.

przeciwko dłużnikowi M. M.

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność komornika

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 24 stycznia 2014r., sygn. akt III RCo 45/13

p o s t a n a w i a:

o d r z u c i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2014r., sygn. akt III RCo 45/13 Sąd Rejonowy w Dębicy oddalił skargę dłużnika M. M. z dnia 5 grudnia 2013r. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dębicy M. T. w sprawie o sygn. akt Kmp (...), polegającą na zajęciu na poczet egzekwowanych wierzytelności alimentacyjnych nieruchomości dłużnika objętych KW nr (...), oraz KW nr (...) oraz zajęciu rachunku bankowego w (...) Banku (...) S.A. (pkt I), kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (pkt II). Powyższe orzeczenie zostało wydane ze względów naprowadzonych w jego uzasadnieniu (k. 36-37).

Dłużnik M. M. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

O dopuszczalności zażalenia na postanowienie sądu rozpoznającego skargę na czynności komornika decydują dwa przepisy, mianowicie art. 767⁴ k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. Pierwszy z nich stanowi, że zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie tj. części trzeciej (postępowanie egzekucyjne) Kodeksu postępowania cywilnego. Drugi zaś nakazuje przepisy o procesie stosować odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w tym kodeksie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W postępowaniu

egzekucyjnym ma więc zastosowanie art. 394 § 1 k.p.c. Przepis ten mówi, że środek zaskarżenia, jakim jest zażalenie przysługuje tylko na postanowienie sądu I instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu I instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wymienione w pkt 1-12 tego przepisu.

A zatem zażalenie na postanowienie sądu w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje przede wszystkim w wypadkach wskazanych w ustawie (art. 767⁴ § 1 k.p.c.), tj. przewidzianych w art. 767³ k.p.c., 768 k.p.c., 770 k.p.c., 795 k.p.c., 828 k.p.c., 839 § 2 k.p.c., art. 859 k.p.c., 870 § 2 k.p.c., art. 946 § 2 k.p.c., art. 997 k.p.c., 998 § 2 k.p.c., art. 1028 § 3 k.p.c. i art. 1055 k.p.c. Ponadto na podstawie art. 394 § 1 k.p.c., stosowanego odpowiednio (art. 13 § 2 k.p.c.), zażalenie przysługuje także na tego rodzaju postanowienie, którego wydanie prowadzi do zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Nie jest możliwe przyjęcie, że rozstrzygnięcie sądu, oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na zajęciu nieruchomości, czy rachunku bankowego jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie egzekucyjnej. Również żaden z przepisów regulujących postępowanie egzekucyjne nie wskazuje, ażeby zaskarżalnym było postanowienie sądu oddalające skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu nieruchomości, bądź rachunku bankowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)

(...)